

[Grethe Fenger Møller]

aften kl. 21, således som det først forlød. Hvis hans eller hendes første time begynder kl. 10, så skal man altså kunne tælle 11 timer tilbage fra det tidspunkt. Hvis det er rigtigt, betyder det altså, at man må lægge skolenævnsmødet på en aften, hvor læreren ikke skal møde tidligt om morgenen, eller også skal man lægge skolenævnsmøderne på højst urimelige tidspunkter. I det skolenævn, jeg sidder i, er man nu begyndt at indkalde skolenævn til møde kl. 18. Man kan forestille sig, hvilke besværligheder det giver for familierne, der både skal mødes efter en endt arbejdsdag, skal have spist med hinanden og have talt med deres børn og så skal til møde kl. 18 også.

For det andet er det også fremgået, at et skolenævnsmøde er lovligt, selv om et enkelt medlem forlader det. Jeg undervurderer ikke hermed lærerrepræsentantens tilstedeværelse eller deltagelse i arbejdet, tværtimod, det er meget værdifuldt, men jeg fastslår altså bare, at skolenævnsmøder er lovlige og kan gennemføre deres beslutninger, uden at lærernes repræsentant er til stede. Det vil dog være, synes jeg, lidt molboagtigt, om man gjorde det, for formålet med skolenævnsarbejdet er dog netop, at man skal have denne kontakt mellem forældrerepræsentanterne og skolen.

For det tredje vil jeg også nævne, at det er blevet fastslået, at 11 timers reglen ikke gælder uden for landets grænser, altså ikke, som der har været kørt en lang række sager på, når skoleklasser skal på den obligatoriske tur til Norge, så gælder bestemmelsen om 11 timers hviletid ikke.

Der er en del forvirring om disse undtagelser eller følger af 11 timers reglen, og derfor kom det til beklagelige sammenstød, der kunne og burde have været undgået. Der er fejl på begge sider, for naturligvis skulle vi have været varslet i lidt bedre tid om, hvad der var på vej, og reglerne f.eks. for skolenævnsarbejde burde have været præciseret, så kunne man måske have undgået mange ubehageligheder. Det er jo helt galt, når vreden fra forældrene vendes mod lærerne på en bestemt skole, for de har jo ikke kunnet gøres ansvarlige, da det har været et forhandlingsspørgsmål mellem de to parter. Naturligvis reagerer forældrene imod dem, de umiddelbart opfatter som ansvarlige.

Landsforeningen Skole og Samfund, der består af medlemmer af skolekommission og

skolenævn og forældreforeninger, skriver i sit medlemsblad nr. 1, 1979, og jeg tillader mig at citere:

»Dette (altså 11 timers reglen) har bragt folkeskolen og navnlig forældre og skolenævn i en utålelig situation, hvor man må konstatere, at folkeskoleloven i realiteten er sat ud af kraft, for under de betingelser kan den ikke på rimelig måde løse sin opgave sammen med forældrene, som skrevet står i loven. Folkeskolen kan simpelt hen ikke leve med sådanne tilstande, og vi må indtrængende opfordre de forhandlingsberettigede parter – staten som arbejdsgiver, Danmarks Lærerforening som arbejdstager – til at bringe denne tilstand til ophør og sikre skolen samarbejde med forældrene, således at det indgår i lærernes tjenesteplicht på linje med deres undervisning.«

Nu har ministeren oplyst, at der har været ført forhandlinger mellem arbejdsministeriet og undervisningsministeriet og Danmarks Lærerforening, og jeg glæder mig til at se enkelthederne i det forhandlingsresultat for at se, hvad det er, man er nået frem til.

Samarbejdet skole/hjem er jo netop vokset de senere år. Her er der et udtryk for, at forældre og lærere har en gensidig interesse i kontakt til gavn for børnene. Nu er det samarbejde altså snublet, og hvor megen skade der er sket, f.eks. i en periode, hvor der skulle vejledes om den videre uddannelse for eleverne i de ældre klasser, er det svært at sige noget om helt nøjagtigt, men det er givet, at der er sket skade. Nu har det ligesom været lærernes overholdelse af 11 timers reglen, der har fået den største effekt. Det har kunnet mærkes direkte i hjemmene, og det har bl.a. haft de beklagelige følger, at der har været en børnedemonstration, hvor uansvarlige kræfter fik eleverne bort fra den undervisning, de havde pligt til at følge.

Vi kan naturligvis ikke billige den slags, og derfor må folkettingen heller ikke lade sig påvirke af det, men det vil jo ligesom være forkert at sige, at spørgsmålet om overholdelse af 11 timers reglen udelukkende er et spørgsmål om lærerne. Det gælder også inden for sundhedssektoren, at der har været mange problemer. Forleden, i mandags, måtte f.eks. Frederiksberg kommunalbestyrelse bevilge ansættelse af indtil 15 nye lægestillinger på grund af 11 timers reglen, og det medførte en merudgift for dette år på 1,4 mill.